

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vanj dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od tiskarne petkrat po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Zmagovanje madjarske opozicije.

Ni še dolgo tega, kar je ogerski ministerski predsednik baron Banffy z vso, madjarskim političkom lastno ošabnostjo odklonil provizorno obnovitev nagodbe in pri posvetovanjih v Ischlu in na Dunaju grozil, da si Oggerska samostalno uredi carinstvo, ako cislitvanski državni zbor do določenega roka ne dožene definitivne nagodbe.

Grof Thun se je moral ukloniti tej zahtevi in sklicati državni zbor na novo zasedanje, da z njim poskusi rešitev nagodbe in posrečilo se mu je s pomočjo desnice, da je razglašal obstrukcijo ter dosegel, da se je zbornica vsaj v odsekih začela baviti s nagodbenimi predlogi, kar je vsekako uspeh, katerega bržčas grof Thun sam ni pričakoval.

Dočim pa se je v Cislitvanski nebo vsaj nekoliko zjasnilo, nastala je v Budimpešti situacija, katera se je predvčerajšnjim in včeraj tako kritično zasukala, da je parlamentarna ali pa ministerska katastrofa skoro neizogibna, če se že ne primeri kaj hujšega.

Opozicija zmaguje na celi črti. Začela je najbrezobzirnejši boj proti nagodbi in v prvi vrsti proti Banffyjevemu ministerstvu in dosegla, da zbornica še do danes razprave o nagodbi niti začela ni. Nagodbene predloge so obtičale v odsekih in že sedaj je očitno, da vsaj v takečem letu ne pridejo več pred zbornico in da se bo morala vlada odločiti za nov nagodbeni provizorij, glede katerega pa tudi ni gotovo, če ga bo zbornica dovolila baronu Banffyju.

Zasedanje traja že več tednov in se vrši v znamenju obstrukcije. Opozicija je uprizorila najprej več tednov trajajočo razpravo o dnevnem redu, in ko je prišel na vrsto predlog o indenniteti, je začela tudi proti njemu obstruirati z očitnim namenom, da prepreči njega pravočasno sprejetje.

Banffy, najsi je tudi popolnoma neomikan in neveden človek, je premeten politik in poskusil je, pridobiti javno mnenje za se in za svojo vlado s tem, da je pri cesarju izposloval odredbo, vsled katere so odstrani spomenik generala Hentzija v Budi, kateri je Madjare vedno bodel v oči in radi katerega so že večkrat uprizorili velike demonstracije. Banffy je računal, da pomiri odstranitev tega spo-

menika opozicijo, in priznati se mu mora, da je pametno računal. Toda njegov račun mu je pokvaril nesrečni vojni minister Krieghammer, ki je v pomirjenje vojaških krogov v „Armeebblattu“ in v ukazu vojnemu zapovedniku princu Lobkovicu zagovarjal Hentzija kot hrabrega vojaka, ki je padel v junaškem boju v obrambo Bude pred madjarskimi revolucionarji.

Madjari smatrajo Hentzija, rojenega Švicarja, za navadnega „landsknehta“, kateri je poteptal svojo častno besedo in opozicija se je hlastno oprijela Krieghammerjevih komentarov cesarske odredbe in uprizorila radi njih hrupne debate, ki so se naposled prelevile v škandale, kakeršnih je lani novembra meseca nemška opozicija uprizorila proti Badenju.

Vlada se je zama trudila, potolažiti razdraženo opozicijo. Domobranski minister, general Fejervary, je skušal Krieghammerjeve besede ublažiti in jih je deloma kar naravnost desavoniral, a vse ni nič pomagalo, pač pa je nastal nepopisen škandal, ko je Fejervary v naglici razžalil opozicijo. Ta je upila in razbijala tako, da Fejervary ni mogel priti do besede. Sedemkrat je bil predsednik primoran pretrgati sejo in vselej so se isti prizori ponovili, dokler ni na galeriji zadonela revolucijska pesem iz leta 1848., Kossuthova himna, na kar je predsednik hitro sejo zaključil.

Bojba proti vladi se je zajedno prenesla na ulico. Ljudstvo, na čelu mu dijaštvo, je uprizorilo velike demonstracije, vsled katerih je prišlo do resnih spopadov s policijo, in je bila vlada primorana, zapreti tehniko in vseučilišče, in ustaviti za nekaj časa vsa predavanja. Kar se je včeraj godilo v Pešti, prav za prav že niso bile demonstracije, to je bila revolta.

V pomirjenje opozicije je domobranski minister Fejervary v včerajšnji seji preklical vse, kar je bil rekel žaljivega o opoziciji in prosil odpusčanja. Posledica tega je, da je opozicija sicer ustavila škandale, toda obstrukcijo nadaljuje brezobzirno in ta obstrukcija se ne more ustaviti, ker ogerski parlament ne pozna kloture.

Banffy še ni izgubil upanja, da se reši, ali da je njegov položaj skrajno kritičen, to je priznal že sam, in sicer z grožnjo, da nastane nevarnost za ustavo, ako ne odneha opozicija.

Položaj Banffyjev je toliko težji, ker ogerska ustava ne pozna § 14. in je torej vlada vezana, dobiti privoljenje parlamenta za vsako odredbo in tudi za provizorno podaljšanje nagodbe. Zmagajoča opozicija bržčas tudi tega provizorija ne bo Banffyju dovolila in tako ne preostane drugega, kakor da Banffy ali odstopi ali pa izvrši nasilno spremembo ustave, katere okolnost tudi ni izključena že vsled tega, ker je opozicija sploh proti nagodbi in hoče zagotoviti Oggerski tudi gospodarsko samostanost.

Italija in Francija.

Uradoma se razglša, da se je po večtedenskih pogajanjih mej francosko in mej italijansko vlado glede trgovinske pogodbe doseglo porazumljenje in da se sklence pogodba, vsled katere se konča dolgoletni trgovinski in carinski boj mej tema dvema državama.

Ta vest je velikega mejnarodnega pomena, kajti o tem ni dvomiti, da bode imela trgovinska pogodba mej Italijo in Francijo razun ekonomičnih posledic tudi razne politične posledice.

Petnajst let je tega, kar se je mej bogato Francijo in mej siromašno Italijo začel trgovinski in carinski boj. Ta boj je prouzročila zunanja politika Crispijeva, soseben tajna, proti Franciji naperjena zveza mej Italijo in Nemčijo. Crispijevo potovanje v Friedrichsrue je Franciji razkrilo to tajno zvezo, iz katere se je potem rodila trozveza, in Francija je takoj izvajala iz tega vse posledice ter zadela Italijo v srce s trgovinskim bojem.

Italija si je bila z zvezo z Nemčijo naložila velikanskih bremen v vojaške namene, a s tem, da je Francija njenim pridelkom zaprla mejo, izgubila je najvažnejši vir svojih dohodkov. Italija je izgubila glavni trg za svoje pridelke, zlasti za vino, katerega je prej prodala vsako leto tri milijone hektolitrov na Francosko in vsled tega je nastala tako nevarna agrarna kriza, da se je Italija samo z naporom vseh svojih sil ubranila pretečega jej ban-kerota.

Gospodarski položaj Italije je danes uprav obupen, kar so najbolj pokazale opetovane anarhistične revolte v Siciliji in Romanji in to je končno napotilo merodajne kroge, da so poskušali

LISTEK.

Slovensko gledališče.

(„Emilija Galotti“. — Založna v petih dejanjih, spisal Gotthold Ephraim Lessing. Prevel Doksov.)

Včeraj je torej prvikrat zavel duh velikega Lessinga v slovenskem gledališču. Uprizorili so nam njegovo založbo „Emilijo Galotti“, ki je delo najpopolnejše dovršenosti, mejnik ob rojstvu nemške klasike in začetek moderne nemške drame. Kar so ustvarili nemški dramatik pred „Emilijo Galotti“, je vse zapalo ničnosti in pozabljenosti, le literarne zgodovine hranijo tem delom častne spomenike... „Emilija Galotti“ pa je zasvetila kakor jasna luč na osatno dramatiško polje, kjer stoji kot nerazrušljiv spomenik, ki ga je postavil veliki duh Lessingov tjakej, kjer je pala stara in se dvignila nova, zdrava moč, ki je ustvarila dela, ob katerih se hranijo in učé tisoči za dramatiško umetnost zavzetega človeštva širom sveta.

Učé bolj, kakor hranijo! V „Emiliji Galotti“ je hotel v kratkem, v tesnih mejah povedati Lessing to, kar je povedal v slavnoznan „hamburški

dramaturgiji“: vse zakone o bistvu drame, o nje razvitku in stopnjevanju, o nje rasti in zaključku je utelesil v „Emiliji Galotti“ bolj nego v drugih svojih dramatiških spisih. Tu se vse tako prirodno razvija, tako je vse tesno združeno in zvezano mej seboj, kakor obročki v verigi. Vse, kar govore in delajo osebe, je utemeljeno do skrajne natančnosti; vse, kar se zgodi, je neoporečna posledica in potreba tega, kar se je zgodilo prej. Značaji so slikani z mojstersko natančnostjo in prirodnostjo, da se nam zdi vse, kar stori posamezne osebe, mogoče in resnično. Tako je „Emilija Galotti“ bogato založena, z zdravim zrnjem posipana knjiga, ki jo s pridom prelistuje, kdor se resno bavi z dramatikom, a ki nima do širšega občinstva one privlačne sile, kakor jo imajo n. pr. nekatera dramatiška dela Schillerjeva.

To nam prav glasno trdi nemška literarna zgodovina, in tudi včerajšnji obisk „Emilije Galotti“, ko nismo šteli samo prav redkih glav širšega občinstva, temveč ko smo bili jako žalostno presenečeni ob pičli udeležbi naše takomenovane inteligence, nam svedoči, da ni „Emilija Galotti“ — kakor pravijo — „Zugstück“.

Da pa igra, kakoršna je „Emilija Galotti“, ki

so jo prvikrat igrali 13. marca 1772. leta v brunšviškem dvornem gledališču, na odru ne propade, je treba spretnih, rutiniranih in razumnih igralcev in igralcev, ki morajo dramo resno proučiti, ki se morajo do cela uživati v dejanje in v duha, ki ga je položil klasik vanje. To je sicer sama ob sebi umevna stvar, ki je glavni in prvi pogoj dobremu uspehu vsaktere igre, a zlasti je to živa potreba pri igranju klasiških del, ki zahtevajo od igralcev in igralk mnogo inteligence.

Vse osebe, kolikor jih je v „Emiliji Galotti“, so — dejali bi — glavne osebe. Nobene ni, da bi jo smeli zaupati nespretnim rokam. Krasna, mlada Emilija jasne duše in plemenitih čustev; Odoardo, resni vojak in ljubeči oče, star mož, mlade, kipeče krvi; dobrodušna, za blaginjo hčerino vsa razplemenjena Klavdija; lahkoživi, v prestrastni ljubezni razvneti princ Gonzaga; Marinelli, človek brez srca in čuta za resnico in pravico, ki je zamoril v sebi vsako plemenitejšo čustvo; simpatični, dobri, plemeniti, čisto ljubeči grof Appiani; grofica Orsina, ženska razburljive krvi in strastne ljubezni, polna poželenja in osvetoželja; mirni Conti; brezdušni, nečloveški Angelo, ki mori, da služi denar — to so

doseči porazumljenje s Francijo. Ta poskus se je posrečil in Italija sme zopet upati na boljšo prihodnost.

Težko je uganiti, kaj je Francijo napotilo, da je ugodila prošnjam svoje latinske sestre. Ni dvoma, da je upoštevala škodo, katero trgovinski in carinski boj provzroča francoski industriji in katere rase od leta do leta, čim bolj se namreč razvija italijanska industrija. Toda Francija je neizmerno bogata in dobila je v zadnjih letih mnogo novih tržišč za svoje izdelke ter povrh s pomočjo svojih denarnih sredstev zavlada nad Špansko tako, da je ta postala nekak privešek Francije.

Gospodarski oziri torej niso bili merodajni za Francijo, ampak bržčas zgolj in jedino politični razlogi, na katere se da sklepati iz mejnarodnega položaja. Francija je prišla v nasprotje z Angleško, s katero je Italija bila doslej tesno zvezana, in vzrok tega konflikta leži v bližini Italije, ta vzrok je Egipt. Je li čuda, ako skuša Francija z ozirom na to pridobiti Italijo na svojo stran in si zagotoviti njeno nevtralnost za vse slučaje. Povrh pa ni pozabiti, da je Italija člen trozveze, in da je ravno ta dala povod trgovinskemu in carinskemu boju mej Italijo in Francijo in da Francija ne želi in ne more želiti drugzega, kakor da potisne Italijo iz te zveze.

Doslej še niso znane tiste okoliščnosti, katere karakterizujejo tako važno dogodbo, kakor je sprava mej Italijo in Francijo in iz katerih bi se moglo sklepati na politične posledice te dogodbe. V nekem italijanskem listu je čitati, da je ta sprava znamenite važnosti za politično razmerje mej Italijo in Francijo in da je za Italijo morda najvažnejša dogodba, kar jih je čakala po sklepu trozveze. To mnenje se lahko izkaže kot resnično in utemeljeno, saj, kakor smo rekli, Francija po svojih gospodarskih razmerah nikakor ni prisiljena, pripomoči Italiji, da se reši iz obupnega ekonomičnega položaja in si finančno in gospodarsko opomore, in saj se take znamenite usluge izkazujejo samo prijateljskim sosedom, ne takim, kateri so zavezniki najnevarnejših neprijateljev. Ali se lahko že danes reče, da je Italija bila zaveznik Nemčije ali Angleške?

Učiteljsko gmotno stanje na Goriškem.

S Tolminskega, 14. novembra.

(Dalje in konec.)

Živ vender ne more v jamo. Zato se učiteljica zadolžuje, kakor vé in zna in kjer, da popolnoma ne podleže. To pa ima mnogo in hudih posledic, o čemur bodem v posebnih člankih razpravljaj. Tu naj bode le mimogrede omenjeno, da se učiteljica boji prvega dne meseca. Vse komaj čaka, vse preži in v strahu gleda, kdo bode prvi planil na tiste gold narčke. Mnogo, mnogo se jih vrne godrnjaje praznih rok pa se zopet povrnejo žugajoč prihodnji mesec.

Koliko denarja pa imamo mi učitelji na Goriškem prve dni meseca? Ali je to življenje! In zdaj pride še cenjena „Soča“, vslikajoč v št. 87.: Ali bočete učitelji pognati na boben zemljišča in hiše vseh naših posestnikov!? In zopet, „ali mari menijo ti zabavljati, da slovenski deželni poslanci sploh nimajo drugega posla nego le z vprašanjem

o učiteljskih plačah?“ Ne, ne ni tako ljuba cenjena „Soča“. Mi poznamo dobro naše sicer ubogo ljudstvo. In da je tako ubogo in zaostalo, je največ v la da kriva! Poznamo nadalje naše posestnike in gg. ude v okrajnih šolskih svetih i. t. d. Čutimo mi ž njimi britko istino, da so davki in šoleke doklade neznosno visoke, da so okr. šoleki zalogi do vrh glave zadolženi, da učitelji še istih goldinarjev ne dobivajo redno itd. A tudi oni vedo in čutijo, da krvavimo v pomanjkanju in stradanju. A to stradanje ni razumeti tako, kakor povdarja in namigava cenjena „Soča“: „Saj ni še noben učitelj od lakote umrl“. Mi smo že mnogih mladih tovarišev pokopali vsled napora v šoli in nedostajanja potrebne redilne hrane. Oni so po malem hirali, obnemogli in umrli. To so konstatovali zdravniki. Poglejmo večino naših gg. učiteljc: blede, medle, suhe tako, da so iz njih sicer mladega obličja bere hiranje in kal belezni. Od kod naj vzame tečne potrebne hrane z 90 oziroma 76 kr. na dan poleg obleke in drugih potrebščin? Poznam pomilovanja vredne učiteljice, koje si skubajo dvakrat na dan malo slabe kave. Ali mora ob tem biti zdrava in dolgo živeti? In cenjena „Soča“ vslikla: „Saj ni še noben učitelj od lakote umrl. To učiteljsko vprašanje je odurno, že preseda vsakomur“ itd.

Poznam več slučajev na Tolminskem, da je zdravnik, vprašan od šolske oblasti po uzrokih bolehanja učiteljev, konstatoval in za vzrok navel pomanjkanje redilne hrane. Ne vemo, ali bi se v tem oziru kaj boljše godilo g. Gaberščeku, ako bi bil še na Livku za učitelja? Ne, ne, cenj. „Soča“, ni tako vse res, kar trdiš in vsiluješ. Mi dobro vemo in znamo, da naše sicer ubogo ljudstvo ni proti povišanju učiteljskih bornih plač. Saj ono dobro vé, da smo mi kri od njih krvi, da smo učiteljice, družine naše in otroci naši del naroda, kojega iskreno ljubimo, za kojega delamo v šoli in zunaj šole. Naše ljudstvo vé, da mej njim in ž njm živimo. In to ljudstvo vé, da bi naše delovanje imelo večjih uspehov, ako bi bili boljše plačani, da bi se mogli kot celi moške posvetiti le šoli in nje nemu napredku, kar je pa sedaj vsled pomanjka in stradanja izključeno — ni mogoče, kar bodemo v posebnih člankih pokazali in dokazali, C.

V Ljubljani, 23. novembra.

Lojalnost in politika. V nemški narodni stranki je zastopal radikalnejši del stališče, da se stranka ne sme udeležiti seje dne 25. t. m., ki ima na dnevnem redu proslavo cesarjevega jubileja. Radikalci so utemeljevali svoj predlog s tem, da se z abstinenco onemogoči vladi bahačenje, da stoji za njo vsa zbornica. Zmernejši elementi pa so zmagali te smešne prenapetosti, ki še ob taki priliki ne opusté svoje prusofske nesla nosti. Sprejel se je predlog, da se stranka seje ude leži s tem pogojem, ako se predsednik zaveže, da seja ne bo imela politične barve, kar se razume samo ob sebi. Tem gospodom je jubilej zoperu, a za Bismarckom se ne nehajo jokati!

Ogerski državni zbor se odgodi morda še danes, vsekakor pa kmalu. Nečuveni škandali v parlamentu in na cesti, napadi opozicije na honvedskega ministra in na vlado, kamenanje barona

Banffyja na ulici ter silna razdraženost vseh vladnih in opozicijskih krogov, vse to je vzrok, da je imel ministerski svet že sejo glede odgoditve drž. zbora. „Neue Freie Presse“ poroča, da ima Banffy že cesarjev reskript v rokah, da odgodi parlamentovo zasedanje. Obstrakcija se je obnesla torej tudi na Ogerskem. Morda požre tudi ministerstvo. Demisijski vojnega ministra Krieghammerja je baje istinita.

Iz Zofije dobajajo vesti, da so se nameravali atentati na kneza, ter da se razširjajo revolucionarne brošure. „Agence Telegraphique Bulgare“ je pooblaščen javiti, da so vse take vesti izmišljotine opozicijskih krogov.

Reforme za Macedonijo zahtevajo pri porti vsi poslaniki evropskih velevladij, in turško ministerstvo je imelo že nekaj sej samo radi teh reform, ki se tičejo zlasti vilajetov Kosovsko in Monastir.

Prince Jurij grški in štiri vlasti so že dogale obliko dekretu, s katerim bo imenovan višji komisarjem. Provizoričnemu nameščenju bo sledilo kmalu definitivno. Na predlog ruske vlade bo visela v znak turške suverenitete poleg avtonomne kresčanske zastave na vseh javnih poslopih tudi turška. 25. t. m. pa se proglasi grški jezik uradnim jezikom na Kreti. — Vojaško mejnarodno sodišče postopa jako odločno in ostro. Vsak čas je čitati, da so bili ustreljeni nemirneži in hujskači. Tako so tudi 21. t. m. v Kandiji ustrelili zopet tri voditelje ustaških čet.

Protirevizionistični uredniki francoskih časopisov si ubijajo noč in dan glave, kje bi iztaknili kak vzrok, ki bi zabil Dreyfusovo povrnitev v domovino in njegovo osebno zagovarjanje. Sedaj trdijo, da sme imeti le obtoženec zagovornika, ne pa — obsojenec. Predsednik kasacijskega dvora, Mornard, zagovarja stališče, da mora Dreyfus vse kakor pred sodnike. — Esterhazijevo delo „Dessous de l'affaire Dreyfus“, ki imej namen opravičiti postopanje tega poštenjaka, ni izpolnilo nadej, katere so imeli i Dreyfusovi prijatelji i njegovi sovražniki. Bavi se namreč pisatelj prav nič z Dreyfusom, ampak le sam s seboj, poleg tega pa napada Esterhazy preiskovalnega sodnika Bertulusa, polkovnika Picquarta, Cavaignaca in generalni štab.

V Afriki se poraja nov konflikt, in sicer mej Anglijo in Kongom. Indijske čete pod angleškimi oficirji so zasedle Wadelai ter prodirajo severno od Ugande, da vzamejo še Dufilé in druge kraje. Severno od Dufileja leži Redjaf s 3000 možmi Konga. Ta britska kolona je kolona majorja Macdonalda. Gotovo ni, ali dela Macdonald po naročilu ali svojevoljno.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 23. novembra.

— (Iz državnega zbora.) Posl. dr. Laginja je odložil mandat za nagodbeni odsek, v kateri ga je bila poslala „Slovenska kršč.-narodna zveza“. Uzroki temu koraku nam niso znani, a korak sam nas je toliko bolj presenetil, ker se je dr. Laginja državnemu zboru predstavil kot odločen pristaš obnovitve nagolbe in to že v času, ko nagodbeno vprašanje še ni bilo aktualno. Naravno

uloge, ki zahtevajo pravih igralcev in igralk, ki hočejo umetnikov, a ki jim nudijo tudi mnogo prilike, da lahko pokažejo, koliko in kaj znajo.

In tako so pokazali sinoči tudi naši igralci in naše igralk, koliko in kaj znajo — seveda bolj kaj, nego koliko. Pokazali so, da so se resno trudili in marljivo učili, da uveljavijo „Emilijo Galotti“ na slovenskem odru; pokazali so, da so misleči umetniki. In resnično nam je bilo žal, da ni gledalo njih izborne in dovršene igre mnogobrojnejše občinstvo. Zato jim pa meramo izreči tem večjo pohvalo, tem odkritosrenejše priznanje, da so vztrajali od kraja do konca ter z iskreno vnemo proizveli to težavno delo, dasi mora miniti vsakemu igralcu in vsaki igralki vsa dobra volja, če mu je igrati klasiško igro in to prvič — pred praznim avditorijem. To je piškavo priznanje in plača dvomljive vrednosti plemenitemu njihovemu stremljenju, njih dobri volji in velikemu naporu. Čudno je to — to moramo povedati — da zahtevajo mnogi od našega gledališča in igralskega csobja skrajnih in nemogočih stvari, a ne kažejo niti toliko ljubezni (ali vsaj naklonjenosti) do slovenskega odra, da bi zahajali h gledališkim predstavam.

Mojsra se je pokazal zopet včeraj g. Ine-

mann v ulogi Marinellija. Hinavstvo in zlobnost, brezdušnost in zvižanost je izražal v igri, mimiki in govoru tako umetniško, da bi zaslužila včerajšnja predstava že samo zaradi njega polno gledališče. Tudi režijo je vodil tako natanko in brezhibno, da mu moramo izreči vse priznanje. G. R. Deyl nam je včeraj pokazal svoje lepe igralske zmožnosti v ulogi princa Gonzaga. G. Deyl je igral dolgo svojo ulogo izborna in premišljeno, mirno in vznosito, trezno v kipeči ljubezni, s primerno strastjo v momentih razburjenja in bolesti. Bil je plemenit v kretnju in govoru, da mu moramo prav srčno čestitati na lepem uspehu. Oloarda Galottija je igral g. Verovšek, ki je mojster v takih in enakih ulogah. Stara leta je kazalo resno njegovo lice, kipečo kri, temperamentna njegova igra, ljubezen, obup in srd lepo nuansirani, v moči in izrazu rastoči govor. Bodi mu priznanje zato! Prav posebno nam je včeraj ugajal g. Danilo, ki je igral grofa Appianija. Rešil je svojo nalogo imenitno, ustvaril je v govoru in igri lep, plemenit značaj ter se je popel zlasti v zadnjem prizoru drugega dejanja, ko mora skrivati pred Emilijino materjo dušni nemir, do najlepšega uspeha. Pohvaliti moramo tudi gosp. Prejca, ki je igral izrazovito in lepo slikarja

Contija, ter g. Houso, ki je izborna pogodil značaj podlega Angela, katerega maska je bila klasična. Gdč Slavčeva je igrala Emiljo. To dobro, čisto, ljubečo, plemenito devojko nam je ustvarila gdč. Slavčeva s prirodnim izrazom v igri in besedi, z gorkim čustvom v trenutkih bojazni, ljubezni in hrepenenja. Gdč. Slavčeva zasluži, da jo za njeno včerajšnjo igro toplo pohvalimo. Gospa Danilova se je pokazala pravo umetnico v ulogi grofice Orsine. Vidi se, da se je resno učila, zakaj dosegla je včeraj najpopolnejši uspeh. Igrala je elegantno in dostojno, s temperamentom in s strastjo; nemirno dušo in vročo kri je izlila v besedo ter je umerila svoji ulogi najprimernejšo igro. Zato ji izrekamo pohvalo in priznanje. Gdč. Ogrinčeva je bila dobra, simpatična Klavdija, ki pa je morda v hiph razburjenja nekoliko prenašlo krescendirala. Sicer sodi nje vidnemu napredovanju topla pohvala. Manjše uloge so igrali gg. Lovšin, Polashek in Gross.

Skratka: „Emilija Galotti“ je izborna, docela uspela, kar ni nemala zasluga lepe uprizoritve, finih in elegantnih toalet in izbornih mask. Samó premori so bili predolgi! Občinstvo je bilo z igro jako zadovoljno.

je torej, da bi radi izvedeli, kaj je povzročilo izstop dra. Laginje iz nagodbnega odseka.

— (Opera „Trubadur“) ta najpriljubljenejša in slavna Verdijeva opera, se bode pela jutri prvičkrat v sezoni. Vlogo Leonore poje gđ. Stropnická vlogo Azucene gđ. Radkiewicz, vlogo Ines pa gđ. Štastna. Slovenska intendantca se resno trudi, da podaja občinstvu najraznovrstnejši in kar najboljši repertoar; dolžnost slovenskega občinstva pa je z mnogo obilnejšim posetom podpirati naše gledališče, ki se ob sedanjih prepričanih podpori nikakor ne more vzdržati na sedanjih višini. Naša narodna čast je angažirana s procvitom slovenskega gledališča in slovensko občinstvo bo samo krivo, ako se nadaljni razvoj dramatične in operne slovenske umetnosti onemogoči!

— (Poroka.) Trgovca g. Ivan Grobelnik se je danes poročil z gđ. Minko Stegnarjevo. Čestitamo!

— (Naglo umrl.) je danes po noči v hlevu na Marje Terezije cesti št. 16 Silvester Keržan iz Vrha v občini Prevoje. Bil je 73 let star in je šele včeraj prišel iz bolnice. Policijski zdravnik je konstatoval, da je umrl vsled oslabelosti.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani) Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 13. do 19. novembra kaže, da je bilo novorojencev 21 (= 31.18 ‰) mrtvorojenca 2, umrlih 23 (= 34.15 ‰), med njimi je umrl za tifusom 1, za vratico 3, za jetiko 6 vsled mrtvouda 2, za različnimi boleznimi 11. Med njimi je bilo tujcev 5 (= 21.7 ‰), iz zavodov 8 (= 34.7 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za škrlatnico 1, za tifusom 1, za vratico 2, za varicelo 3, za trahomom 1 oseba.

— (Iz Mokronoga) se nam piše 22. t. m.: Vsled plačilnega naloga ima se dohodninski davek vsacega 1. junija in 1. decembra vplačevati. Dasi tudi imamo danes šele 22. novembra, vendar je mokronoška c. kr. davkarija že razposlala opomine za ta davek in tudi pri vplačevanju za opomin 5 kr. računa. Krasno se to strinja, slavni erar!

— (Občinske volitve v Ratečah na Gorenjskem) so se vršile pred kratkim in so bili voljeni v tretjem volilnem razredu: Jožef Pintbah, posestnik; Jožef Lavtižar, župnik; Josip Goričan, učitelj in Ivan Kavalir, gostilničar; v drugem razredu: Ivan Erlih, Jožef Cuznar, Andrej Vole in Iv. Jalen ter v prvem Jožef Matjaš, Janez Kavalir, Jožef Mertelj in Andrej Žerjav, vsi posestniki. Županom je bil zopet izvoljen Jožef Pintbah, kateri za celih 27 let nepretrgoma zaseda to častno mesto, občinskim svetovalcem pa Josip Goričan, učitelj in Ivan Kavalir. Ker je odbor sestavljen iz osem novih in dobrih udov, nadejati se je najboljših napredkov v občinskih zadevah.

— (Iz Gradca) se nam piše: Naši nemški nacionalci so zopet pokonci. Hoteli so prirediti veliko pangermansko demonstracijo v okviru „žalobne slavnosti“ na čast Bismarcka, a policijsko ravnanje jo je prepovedalo. Ker so naši nacionalci vajeni, da se jim vse dovoljuje, je naravno, da radi prepovedi na vse grlo kričijo.

— (Shod v Dornbergu.) Goriški dež. odbojnik dr. Henrik Tuma je sklical za nedeljo shod v Dornbergu, na katerem je obširno in temeljito poročal o vseh aktualnih vprašanjih. Župnik gosp. Juvančič je govoril o abstinenci in menil, da poslanci lahko brez skrbi vstopijo v deželni zbor, ako pridobijo nadškofa, da bo glasoval za vse postavljene predloge.

— (Umrli) je v Opatiji cerkniškega okrajnega sodišča predstojnik, deželnosodni svetnik g. Ivan Nedog. Lahka mu zemljica!

— (Romantično osvobojenje.) 18letna Amalija Odomirok iz Skrzewitne v Galiciji in 21letna Antonija Leskovec z Unca pri Rakeku sta bili iz Trsta izgnani in policija ju je po odgonu poslala domov. V ponedeljek sta bili ti devičici prepeljani v Sežano, od koder bi morali v torek potovati dalje. Toda ko je v torek prišel občinski sluga ponji v zapor, je našel celico — prazno. Izkazalo se je, da sta ponoči dva moška vlomila v zapor in obe dekleti osvobodila ter z njima pobegnili, in izkazalo se je tudi, da je eden teh junakov Angelo Grillo, doma iz Pordenone na Laskem. Mož je sicer iztiran iz Avstrije, a se je vzlic vsi pazljivosti tržaške policije mudil v Trstu in imel z Amalijo Odomirok ljubavno razmerje. Viteška osvobodilca in osvobojeni „nedolžnosti“ so bili tako predrzni, da so se iz Sežane najprej vrnili v Trst po svoje stvari in so šele potem odrinili ali v Pulj ali na Reko.

— (Nabrežinski in devinski izgrede.) „Edinost“ je priobčila zanimivih podrobnosti o kaz. obravnavi radi nabrežinskih in devinskih izgrede, izmed katerih posnemamo sledeče: Imenitna priča je bil stražmojster Cigoj. Od vseh onih, katere je v svojih poročilih in pred preiskovalnim sodnikom označil kakor krivce in jih odločno obdolžil, ni na razpravi poznal skoro niti jednega (!!!). Le par izsledov. O Andreju Semoliču je trdil na pr. v predstavi, da je le-ta še kake 3 ali 4 dni po izgredu

večkrat govoril z njim in da mu je Semolič tudi ovadil več demonstrantov. Na razpravi pa je izjavil Cigoj, da Semoliča nikdar videl ni!! Glede 7 obtožencev, ki so bili toženi le vsled ovadbe Cigojeve, je izjavil ta poslednji na razpravi, da se jih več ne spominja, pač pa je spoznal jednega, trdijo, da ga je on aretirал o isti priliki, dočim izhaja iz kazenskih spisov in kakor so konstatovali tožitelj in branitelj, da dotičnik radi istega fakta niti tožen ni, pač pa da ga je aretirал stražmojster Urh (ne Cigoj) radi nekega drugega fakta. Glede obtožencev Dorbeža je trdil Cigoj, da ga dobro pozna in da je bil isti na izgredu pri Wildiju, na kar je zaklical Dorbež, da ima ne jedno, ampak 100 prič, da je bil takrat najmanj 80—100 korakov oddaljen od kamenoloma Wildijevega. In ko je bil Cigoj opozorjen še na neko prav kričečo protislovje, v katero se je bil zaplet, zmrčilo se mu je pred očmi in zgrudil se je na tla v nezavesti! Ta prizor je napravil tolik vtis, da je predsednik pretrgal razpravo za 10 minut.

— (Obsojeni devinski župan g. Ples) je bil po končani obravnavi izpuščen iz zapore in se je vrnil na svoj dom. Devinci so ga slovesno sprejeli. Na kolodvoru se je zbralo nad sto oseb, njim na čelu celo občinsko starestinstvo z g. dekanom, ki je g. Plesa presrečno pozdravil. Ta lepi sprejem je g. Plesu dokaz simpatij in spoštovanja, katero živi v svoji občini, a preverjen naj bo, da isto take simpatije in isto tako spoštovanje goje do njega vsi drugi Slovenci.

— (Razpisane službe) Mesto deželno-vladnega tajnika s plačo VII. čin. razreda, eventualno okrajnega komisarja s plačo IX. in deželno-vladnega koncipista s plačo X. čin. razreda. Prosilci morajo biti zmožni obeh deželnih jezikov. Prošnje do 30. novembra t. l. pri deželnem predsedstvu za Kranjsko. — Mesto deželno-sodnega svetnika v VII. čin. razredu pri deželnem sodišču v Gradcu, eventualno mesto sodnega tajnika ali sodnika. Prošnje do 29. novembra pri deželnem sodišču v Gradcu.

* (Češko narodno gledališče v Pragi.) Ravnatelj F. A. Šubert je razposlal letno poročilo o delovanju narodnega divadla, kateremu posnemamo, da je imelo gledališče v minoli sezoni 122 dram predstav. 36krat so igrali češke izvirne drame 20 domačih pisateljev; 8 je bilo domačih novitet. Slovenska literatura ne podaja češkemu gledališču del, ki bi „vlekla“. Tu se imenuje tudi Frenkova jednodeljanka „Pro diča“. Slovenskih (čeških) predstav so imeli 33, a vseh je imela le — ena. Tujih iger so igrali: 16krat Shakespearove dela, 47krat francoske veselice, 4 italijanske in 4 španske ter 12 nemških. Najvažnejša tuja noviteta je bila Alarcón „Laž na laž“.

* (Ljudskih šol v Črnigori) je doslej 120, tako da pride na 3000 duš jedna. To je po naših pojnih precej malo, toda za črnogorske odnose, ki so bili pred nastopom vlade kneza Nikole sila zanemarjeni, prav dosti. Nikola se trudi, da se ustanovi še več ljudskih šol.

* (Prva svetovna razstava v Japanu) je določena na l. 1902. Japonska vlada je že začela z najprvotnejšimi pripravami za ta razstava, kateri bode baje jako lepa. Kraj razstave do sedaj še ni določen.

* (Prva arhitektinja) Gđ. Mary Charles je postala člen „Royal Institute of British Architects“, t. j. imenovana je arhitektom, ko je napravila praktičen izpit.

* (Igralka napadla žurnalista.) Graška subreta Dietze je napadla z bičem sotrudnika lista „Wiener Leben“, g. Oehlerja. Žurnalista so pri tem držala dva prijatelja junaške subrete.

* (Imel je 19 ljubic.) Ivan Déhel, čeden in prebrisan mladenič, je potoval po Ogerski ter iskal deklet in vdov, ki imajo denar in bi se radi omožile. Zaročil se je tako 19krat, „napumpal“ svojo zaročnico ter „odpotoval“, t. j. izginil za vselej. Déhelju se je godilo pri tem izvrstno, dokler ga ni dala neka resolutna vdovica v Csabu zapreti. Déhel je imel 19 zaročnih prstanov pri sodni obravnavi, na kateri je dobil dve leti ječe.

* (Dobri bratje.) Iz Jaje se poroča: Bratje Pero, Lazo in Simo Boškić iz Tonkovca so se te dni spili. Pero in Lazo sta vrgla Simona na tla, mu odsekala roko ter ga na glavi hudo ranila. Zlo-dejska brata so odpeljali v ječo v Travniku.

* (Orožnik morilec.) Orožniški poveljnik v Dolnji Tuzli, Ivan Matunicki je s svojo sabljo posekal svojo ljubico. Potem je odjezdil, a se je drugi dan sam izročil sodišču. Umril je dekle iz ljubosumnosti.

* (Nedolžen obsojen.) Pred dvema leti je bil v Curihi radi umora lastne hčerke obsojen v do smrtne ječe neki Ballinger. Nova preiskava pa je dognala, da je obsojenec nedolžen. Dobil je 8200 frankov odškodnine.

Darila:

Zahvala. Tvrška Giontinijeva je izročila podpisano vodstvo dar tvorničarja Grubauerja: 2000 šolskih zvezkov, ki se naj razdele med ubožne učence. Za to izdatno darilo izreka g. Grubauerju v imenu obdarovanih učencev iskreno zahvalo — Vodstvo l. mestne deške ljudske šole v Ljubljani.

Književnost.

— „Slovenka“. Vsebinska 24. zvezka: Márica II.: Sokol. — pesem. Y. Z.: Klevetnikom... — pesem. — „Z.“: Sličica. — Ant. Medved: Pesem stare Drnule. — Grof Lev Tolstoj. — Medved: Onemeli slavec — pesem. — Severin: Znameniti slovanski skladatelji. — Márica II.: Po ovinkih — pesem. — Žensko vprašanje. — Književnost in umetnost. — Razno. — Doma.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 23. novembra. Na mesto dr. Laginje pošlje „Slovanska kršč. narodna zveza“ posl. Vukovića v nagodbni odsek.

Dunaj 23. novembra. V današnji seji nagodbnega odseka je Mauthner vprašal Thuna, kako stališče misli zavzeti sedaj, ko se je vsled peštanskih dogod. situacija popolnoma premenila, a Thun ni ničesar odgovoril.

Dunaj 23. novembra. Češki klub je poslal posebno deputacijo, v kateri so poslanci Engel, Pacak, Stranski, dr. Herold in Hořica, k ministerskemu predsedniku in k finančnemu ministru, da intervenira v zadevi Kriehammerjevega ukaza glede postopanja pri kontrolnih shodih. K vojnemu ministru ta deputacija ne pojde, ker sodi češki klub, da Kriehammer sploh ni več vojni minister.

Dunaj 23. novembra. Minister zunanjih del, grof Goluchowski, je danes nagloma odpotoval v Budimpešto, kar obuja zato nekoliko senzacije, ker pride cesar že jutri na Dunaj.

Dunaj 23. novembra. Cesar je daroval za genevske reveže 20.000 frankov. Raznim javnim funkcionarjem je podelil odlikovanja, preiskovalnemu sodniku in prokuratorju Navazzi, ki ne smeta sprejeti nobenega reda, pa je pismeno izrekel svojo zahvalo.

Dunaj 23. novembra. Iz Prage je došlo poročilo, da je stotnik Wiesner od pešpolka št. 75 premeščen k pešpolku št. 55 v Tarnopolu in to kazenskim potom. V tukajšnjih parlamentarnih krogih se govori, da misli Wiesner kvitirati in se posvetiti češki publicistiki.

Budimpešta 23. novembra. Danes se je sešel ministerski svet na posvetovanje o Banffyjevem nasvetu, naj se zasedanje drž. zbora odgodi.

Budimpešta 23. novembra. V parlamentu je danes vladal mir. Opoldne je posl. Lazar prinesel vest, da je prišlo do rabuke mej policijo in mej visokošolci, na kar je predsednik takoj zaključil sejo.

Budimpešta 23. novembra. Razburjenje mej prebivalstvom je še vedno velika. Pri izgredu, katere so dijski danes uprizorili pred vseučiliščem in ki so trajali celo uro, je bilo več dijakov in več redarjev ranjenih.

Pariz 23. novembra. Francoski listi, zlasti „Figaro“, „Matin“ in „Temps“, so mnenja, da ima francosko-italijanska trgovinska pogodba velk političen pomen.

Pariz 23. novembra. „Matin“ javlja, da je policija po naročilu kasacijskega dvora izvršila zopet več hišnih preiskav. Bivši minister za kolonije v Brissonovem kabinetu, Trouillet, sedanjí urednik lista „L'Union republicaine“ piše, da je Brissonovo ministerstvo sklenilo revizijo Dreyfusove zadeve šele potem, ko se je prepričalo, da vojno ministerstvo nima nobenega dokaza za Dreyfusovo krivdo, in ko je bil general Zuhuden dal svojo častno besedo, da je predložil vse, kar je imel dokumentov glede Dreyfusa.

Berolin 23. novembra. Vsi tukajšnji listi so mnenja, da si Italija po pogodbi s Francijo ekonomično opomore, da pa se vzlic temu ne premeni razmerje mej njo in Nemčijo.

Vabilo.

Vse gg. načelnike obrtnih zadrug in ravno tako vse gg. odbornike „obrtne zveze za Kranjsko“ vabim najuljudneje na jutri, t. j. 24. t. m., ob polu 8. uri zvečer v gostilno g. Ivana Balica št. 6 na Dunajski cesti k izvanrednemu odborovemu zborovanju društva „obrtne zveze za Kranjsko“. Ker je zborovanje jako važnega pomena, se vsi gospodje prosijo, naj gotovo pridejo.

Ljubljana, 23. novembra 1898.

Franco Šturm,

načelnik „obrtne zveze za Kranjsko“.

Za prebivalce mest, uradnike itd. Proti tež-
kojem prebavljenju in vsem nasledkom mnoge-
ga sedenja in napornega duševnega dela je
uprav neobhodno potrebno doma-
nje zdravilo pristni „Moll-ov Seidlitz-prasek“,
ker upliva na prebavljenje trajno in urav-
novalno ter ima olajševalen in topilen
učinek. Skatljica velja 1 gld. Po poštnem
povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan
lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalaga-
atelj, na DUNAJI, Tuchlauben 9. V leka-
nah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov
preparat, zaenamovan z varnostno znamko
in podpisom. Manj kot 2 skatljici se ne
posljeta. 3 (5-16)

Izborno deluje

Tanno-Chinin tinktura za lase

okrepuje in ohranja lasišče in preprečuje izpadanje las
Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga (386-38)

Iekarna M. Leustek, Ljubljana

Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mostu.

Telefon št. 68.

Štev. 27. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 889.

V četrtek, dné 24. novembra 1898.

Prvikrat v sezoni:

Trubadur.

Opera v 4 dejanjih. Spisal S. Cammarano. Vglasbil G. Verdi.
Poslovenil g. A. Štrifof. Kapelnik g. Hil. Benišek. Režiser
g. Jos. Noll.

Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek ob 7.48. uri. Konec
ob 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester c. in kr. pešpolka št. 27.
Prihodnja predstava bo v soboto, dné 26. novembra.

Umri so v Ljubljani:

Dne 18. novembra: Ana Medja, delavčeva hči, 21/4
leta, Karolinska zemlja št. 17, davica. — Avgustina Flassig,
puškarjeva hči, 3 leta, Domobranska cesta št. 9, Brigh-
tova bolezen.

Dne 20. novembra: Ana Žitnik, pekoveškega pomoč-
nika hči, 16 mes., Martinova cesta št. 62, božjast. — Meta
Juh, gostija, 74 let, Karlovska cesta št. 7, ostarelost. —
Walter Wölfling, gimnazijec, 11 let, Krojaške ulice št. 1,
škrlatica. — Marija Franciška Jenko, uršulinka, 21 let,
Kongresni trg št. 17, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

November	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Pada- vina v mm v 24 urah
22.	9. zvečer	730.9	1.7	brezvetr.	dež	
23.	7. zjutraj	727.6	2.0	sl. jzah.	dež	4.2
	2. popol.	726.1	3.9	sl. jug	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 1.4°, za 0.7° pod
normalom.

Dunajska borza

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	85
Avstrijska zlata renta	119	70
Avstrijska krona renta 4%	101	10
Ogerska zlata renta 4%	119	80
Ogerska krona renta 4%	97	70
Avstro-ogerske bančne delnice	909	—
Kreditne delnice	352	80
London vista	120	50
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	92 1/2
10 mark	11	78
10 frankov	9	55
Italijanski bankovci	44	45
1 kr. cekini	5	69

Dve svitli, lepi sobi

za jedo ali dve osobi, s popolno opravo, se oddasta
tako kot mesečni sobi.

Povpraša naj se na Kongresnem trgu št. 3.
III. nadstropje (Cetinovičeva h ša). (1802-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dné 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez
Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd;
čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj
— Ob 4. uri 2 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak,
Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend - Gastein
Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneve, Pariz;
čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzen; Marijine
vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj
via Amstetten. — **Proga v Novo mesto** iz v Ke-
čevje. Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri
55 m. dopoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer — **Prihod v**
Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 46 m.
zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega
Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih
varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ausse,
Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m.
dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda,
Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta,
Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pon-
tabla. — Ob 4. uri 57 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pon-
tabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna,
Beljaka, Celovca, Pontabla — **Proga iz Novega mesta** in
Kečevja Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m.
dopoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljub-**
ljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri
5 m. dopoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer,
zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod**
v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zju-
traj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob
9. uri 55 min. zvečer., poslednji vlak samo ob nedeljah in
praznikih v oktobru. (1044)

Naznanilo.

Z ozirom na bližnjo svetovno razstavo v Parizu na-
merava podpisane prirediti

javen večerni učni tečaj

za omikance vseh stanov, da se hitro, a temeljito nauče
francoskega jezika v besedi in pismu, in to brez
knjige

s pomočjo sluha

po njegovem posebnem metodičnem navodilu (po nareko-
valni metodi).

Pouk bode v učilnici št. XII. v I. nadstropju c. kr.
višje realke (nasproti stopnicam) in sicer v nemškem jeziku
vsak **ponedeljek, torek in četrtek** od 5. do 6. ali pa
od 6. do 7. ure zvečer.

Mesečna nagrada je ob zadostni udeležbi določena s
4 gld. brez upoštevanja eventualno zamujenih učnih ur.

Zglasila je po dopisnici pošiljati podpisancu.

Ustna zglasila prejema iz prijaznosti tudi knjigarna Fischer.

Pouk prične dne 28. novembra 1898.

Prof. Avg. Nemeček (1798-2)

Karlovska cesta, vila Duffé.

Spreten

deželni pismonoša

vzprejme se proti kavciji 200 gld. Mesečna plača
25 gld. Doslужeni vojaki, oziroma žandarji imajo
prednost. Oglasila: C. kr. poštni in brzojavni urad
Cerknica pri Rakeku. (1814)

Sprejme se takoj neoženjen

knjigovodja

ob jednom potovalec, srednje starosti, nem-
škega in slovenskega jezika zmožen, v kupčijskih
zadevah popolnoma izurjen in zanesljiv. (1807-2)
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Gostilno v Ljubljani

na dobrem kraju, z dobrim prometom

se vzame takoj v najem.

Ponudbe naj se pošljejo **Florijanu Saje**,
gostilničarju v Borovnici. (1813-1)

Kupim

4 teške konje

v starosti 6 do 10 let, kateri morajo v nogah po-
polnoma zdravi biti. Visokost ne čez 15 pesti.

Ponudbe vzprejema **Mat. Dolničar v**
Trbovljah (Spodnje Štajersko). (1818-1)

Tovarna na južnem Štajerskem išče spretnega, v bilanci izurjenega knjigovodjo

veščega slovenskega in nemškega jezika, da bi skoro
mogel vstopiti. (1786-3)

Ponudbe v obeh jezikih naj se pošiljajo pod
„knjigovodja“ upravništvu „Slov. Naroda“.

RONCEENO

najmočnejša naravna, arsen in železo so-
držujoča mineralna voda (1238-12)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri:
anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih
bolezni, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Bartolo Pirc (1817)
bruski mojster

Marija Pirc rojena **Pechheim**
poročena v Gorjah dné 23. novembra 1898.

Hropa. Sternberg.

Št. 39.271.

Razglas.

(1783-3)

Z ozirom na to, da je promet do državnega kolodvora
po novo zgrajeni Bleiweisovi cesti odprt, naznanja pod-
pisani mestni magistrat, da bode odslej cesta na Rudolfovo
železnico iz varnostnih ozirov javnemu prometu z vozovi
zaprta; k posestvom ob tej cesti pa da bode dovoljen dovoz
le z Bleiweisove ceste.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 9. novembra 1898

Oljnate in vodene barve v tubah

za fino slikanje, najfinejših vrst platno in preparirane plošče v vseh
velikostih za slikarstvo, dalje čopiči iz kunje dlake, tuši, ščetke i. t. d.
v največji izbiri.

Krasna izbirtka v predlogah za risanje in slikanje.

Iste tudi po jako zmerni ceni izposojujem.

Največja zaloga pisalnega, risalnega, pavznega
papirja in platna ter vseh drugih predmetov.

Albumi za razglednice in fotografije

v najfinejših izvršbah.

Zalogo fotografskih aparatov, ploč, papirja in kemikalij
priporoča domača tvrdka

Jos. Petrič

tovarniška zaloga papirja v Ljubljani
(nasproti frančiškanske cerkve).

Ceniki in uzorci brezplačno.

(1790-4)

Ivan Kordik
zaloga igrač in galanterijskega blaga
Ljubljana, Prešernove ulice št. 10-14
pošilja

za cesarsko jubilejsko slavnost
po poštnem povzetju brez stroškov
25 svetilnic, ki goré 5 do 6 ur, cena 3 gld.
50 " " " " " " " " 5 "
Brez držal 1 gld. cenejši. (1812-1)

Izber mnogovrstnih daril za Miklavža in Božič.